

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на подадена чрез административно-наказващия орган до съда жалба срещу наказателно постановление №Р-10-120/05.06.2023 г. на заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ***** е наложено следното административно наказание: имуществена санкция в размер на 2000 лв.

В депозираната пред съда жалба на „*****“ се изразява мнение, че постановеното от Комисията за финансов надзор наказателно постановление е незаконосъобразно и неправилно.

Иска се отмяна на постановлението.

Редовно призовано, „*****“ се представлява от юр.к.Р*****, който не сочи доказателства.

Моли за отмяна на НП и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована, изпраща представител, юр.к.Н*****, който pledира за потвърждаване на наказателното постановление и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното от фактическа страна:

С наказателно постановление №Р-10-739 от 17.09.2021 г., влязло в сила на 29.10.2022 г. на ***** е наложено административно наказание „имуществена санкция“ за същото по вид нарушение.

На 20.02.2023 г. в КФН постъпила жалба от ***** с оплакване за забавено произнасяне по предявена претенция.

По повод на жалбата от „*****“ са изискани обяснения по случая и заверени преписи от всички документи по претенцията.

След проверка на документите било установено, че на 20.01.2023 г. пред „*****“ е предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение по договор за имуществена застраховка „Каско“ по застрахователна полица №93002210015196.

На датата на завеждане на претенцията, 20.01.2023 г., пред застрахователя са представени всички писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, и на същата дата е извършен оглед на увредения автомобил.

На 23.02.2023 г. на Е.С. е изплатено обезщетение в размер на 268,22 лв. по банкова сметка.

Св.С.съставила АУАН.

Въз основа на съставения АУАН заместник-председателят на КФН,

ръководещ управление „Застрахователен надзор“, е издал обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка се установи от показанията на св.С*****и от писмените доказателства по делото.

Страните не са посочили други относими към предмета на делото доказателства.

Няма данни за наличие на други доказателства, поради което съдът не е събирал такива.

Ето защо поради липса на други доказателства и с оглед на непротиворечивостта на събраните по делото, съдът го счете за изяснено в достатъчна степен, за да постанови решение.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тя е подадена от лицата представляващи дружеството.

Съдът счита, че по същество жалбата е неоснователна, поради следното:

Съдът счита, че описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена.

АУАН е съставен съобразно разпоредбите на ЗАНН.

Установените в акта и в наказателното постановление обстоятелства, свързани с нарушението бяха установени по реда на съдебното следствие въз основа на събраните доказателства.

На следващо място, съгласно чл.108, ал.1 от КЗ застрахователят в срок 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 трябва да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането.

След 20.01.2023 г. не са изисквани допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията и съгласно чл.108, ал.1 от КЗ за ***** е възникнало задължение, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 КЗ, но не по-късно от 10.02.2023 г. да се произнесе по процесната щета по един от алтернативно посочените в т.1 и т.2 начини, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането.

Доколкото с наказателно постановление №Р-10-739 от 17.09.2021 г., влязло в сила на 29.10.2022 г., с което на*****е наложено административно наказание „имуществена санкция“ за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, като размерът на имуществената санкция е определен съгласно разпоредбата на чл.644, ал.2 от КЗ, то на „*****е наложено административно наказание „имуществена санкция“ за същото по вид нарушение и процесното деяние се явява извършено при условията на повторност по смисъла на § 1, т.51 от ДР

на КЗ, а именно в едногодишен срок от влизането в сила на гореситираното НП.

По чл.644, ал.2 вр. ал.1, т.2 от КЗ при повторно нарушение се налага имуществена санкция от 2000 до 40 000 лв.

В случая административно-наказващият орган правилно е приел, че се касае за нарушение, извършено повторно.

Като се има предвид, че наложената санкция е съобразена с характера на нарушението и е наложена такава в минималния размер, то липсва основание за намаляването ѝ.

Наложената санкция е съответна на нарушението.

Правилно е определена нарушената материалноправна норма, което отговаря на установената фактичката обстановка и е в съответствие със словесното описание на нарушението.

АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление не страдат от пороци.

Нарушението е за формално деяние и не касае увреждане на лице.

Сроковете, включително по чл.34 от ЗАНН, са спазени и не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са довели до накърняване на правото на защита на жалбоподателя.

Целта на наказанието за повторно извършени нарушения е чрез завишаване размера на санкцията да се въздейства върху органите на юридическото лице да предприемат мерки за избягване на тези нарушения за в бъдеще.

С отмяна на постановлението на посоченото в жалбата основание целите на наказанието не могат да бъдат постигнати.

Нарушителят следва да понесе санкция, чиято тежест би го мотивирала за в бъдеще да не нарушава закона.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че обжалваното наказателно постановление като законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Съдът следва да осъди ***** да заплати 80 лв. юрисконсултско възнаграждение в полза на Комисията за финансов надзор.